

РЕШЕНИЕ

№ 13163

гр. София, 03.04.2026 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, III КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 13.03.2026 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Боряна Петкова

ЧЛЕНОВЕ: Евгени Стоянов

Полина Величкова

при участието на секретаря Илияна Тодорова и при участието на прокурора Десислава Кайнакчиева, като разгледа дело номер **2399** по описа за **2026** година докладвано от съдия Полина Величкова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 и следващите от Административнопроцесуалния кодекс /АПК/ във връзка с чл. 63 от Закона за административните нарушения и наказания. Образувано е по касационна жалба на В. Г. Х. срещу Решение № 3201/ 20. 08. 2025 г., постановено по НАХД № 14787/ 2024 г. по описа на С. районен съд, Наказателно отделение, 17 състав. С посочения съдебен акт е потвърдено Наказателно постановление № 24-4332-009181/ 29. 04. 2024 г., издадено от Началник група към отдел „Пътна полиция“ при Столична дирекция на вътрешните работи /СДВР/, с което на касатора са наложени следните административни наказания: 1. „глоба“ в размер на 10 /десет/ лева на основание чл. 183, ал. 1, т. 1, предл. 3 във връзка с чл. 100, ал. 1, т. 2 от ЗДвП; 2. „глоба“ в размер на 100 /сто/ лева и „лишаване от право да управлява МПС“ за срок от 2 /два/ месеца на основание чл. 175, ал. 1, т. 4 във връзка с чл. 103 от ЗДвП. Съдът е осъдил В. Г. Х. да заплати на СВДР направените по делото разноски за юрисконсулт в размер на 80 лева.

В касационната жалба се оспорва постановеното съдебно решение като постановено в нарушение на материалния закон. Иска се неговата отмяна, като се отмени и наказателното постановление. В съдебното заседание касаторът се представява от адв. Е., който поддържа касационната жалба и моли същата да бъде уважена.

Ответникът Началник група към отдел „Пътна полиция“ при Столична дирекция в писмен отговор оспорва основателността на касационната жалба.

Прокурорът от СГП дава заключение за неоснователност на касационната жалба.

Административен съд - София град, III касационен състав, като прецени събраните по делото доказателства и доводите на страните, приема за установено следното:

Касационната жалба е подадена в срока по чл. 211, ал. 1 от АПК във вр. с чл. 63, ал. 1 от ЗАНН, от процесуално легитимирано лице и срещу съдебен акт, който подлежи на касационен контрол, поради което е процесуално допустима.

Разгледана по същество, същата е неоснователна.

Районният съд е установил следната фактическа обстановка:

На 31.03.2024г. около 15:50ч. жалбоподателят Х. управлявал моторно превозно средство - мотоциклет, марка "Х. ЦБР 500 РА" с рег. [рег.номер на МПС] в [населено място] по [улица]с посока на движение от [улица]към [улица]. Около 15:50 ч. в Нови Искър по [улица], служебните си задължения като полицейски автопатрул изпълнявали свидетелите В. Ц. П. и В. И. Х.. Те забелязали управлението от жалбоподателя Х. мотоциклет, като същите своевременно подали достатъчно ясен за възприемане сигнал със стоп палка за спиране на мотоциклета. Въпреки че жалбоподателят възприел подадения сигнал, не се подчинил на полицейските органи, опитал да заобиколи от ляво и се заклешил между мантизелата на пътното платно и бордюра. След като полицейските служители извършили справка за мотоциклета, установили, че същият е с прекратена регистрация от 23.10.2023г. във връзка с чл. 143, ал. 15 от ЗДвП. От водача били изискани необходимите за проверка документи, при което Х. не им представил СРМПС, част II - свидетелството за регистрация на МПС. На жалбоподателя бил съставен АУАН № 210982/31.03.2024г. за нарушения на чл. 103 ЗДвП, чл. 140, ал. 1 от ЗДвП и чл. 100, ал. 1, т. 1 ЗДвП.

Във основа на съставения АУАН било издадено Наказателно постановление № 24-4332-009181/ 29. 04. 2024 г., издадено от Началник група към отдел „Пътна полиция“ при Столична дирекция на вътрешните работи /СДВР/, с което на касатора са наложени следните административни наказания: 1. „глоба“ в размер на 10 /десет/ лева на основание чл. 183, ал. 1, т. 1, предл. 3 във връзка с чл. 100, ал. 1, т. 2 от ЗДвП; 2. „глоба“ в размер на 100 /сто/ лева и „лишаване от право да управлява МПС“ за срок от 2 /два/ месеца на основание чл. 175, ал. 1, т. 4 във връзка с чл. 103 от ЗДвП.

Била образувана пр. пр. 25463/2024 г. във връзка с осъществено изпълнително деяние от Х. за престъпление по чл. 345, ал. 2 от НК, като с постановление от 03.06.2024г. на прокурор от Софийска районна прокуратура е отказано да се образува досъдебно производство, прокурорската преписка е прекратена и материалите са изпратени за продължаване на административнонаказателното производство. Вследствие на това е било издадено и НП № 24-4332-013116/11. 06. 2024 г. за извършено нарушение по чл. 140, ал. 1 от ЗДвП.

Районният съд е потвърдил Наказателно постановление № 24-4332-009181/ 29. 04. 2024 г., издадено от Началник група към отдел „Пътна полиция“ при Столична дирекция на вътрешните работи, като е приел, че законосъобразно е ангажирана административнонаказателната отговорност на В. Г..

Обжалваното решение е правилно.

Районният съд е постановил своя съдебен акт след точен и обективен анализ на събраните доказателства, като е изпълнил задължението си в хода на съдебното производство да установи с допустимите от закона доказателства дали е извършено твърдените нарушения и обстоятелствата, при които са извършени. При това е формирал изводи, които настоящият състав изцяло споделя. Съгласно чл. 175, ал. 1, т. 4 от ЗДвП „наказва се с лишаване от право да управлява моторно превозно средство за срок от 1 до 6 месеца и с глоба от 50 до 200 лв. водач, който откаже да изпълни нареждане на органите за контрол и регулиране на движението“. Съгласно чл. 103 ЗДвП

„при подаден сигнал за спиране от контролните органи водачът на пътно превозно средство е длъжен да спре плавно в най-дясната част на платното за движение или на посоченото от представителя на службата за контрол място и да изпълнява неговите указания“. В случая Х. е отказал да изпълни нареждане на органите за контрол и регулиране на движението, изразяващо се в това, че не е спрял при подаден от контролен орган сигнал със стоп-палка, с което е реализирал от обективна страна състава на нарушението по чл. 103 ЗДвП.

На следващо място, при извършената проверка жалбоподателят не е представил свидетелство за регистрация на МПС, което управлява, с което е осъществил от обективна страна и състава на нарушението по чл. 100, ал. 1, т. 2 ЗДвП.

Настоящата касационна инстанция споделя мотивите в оспорваното решение относно осъществените административни нарушения, както и относно размера на наложените наказания, поради което на основание чл. 221, ал. 2 от АПК изцяло препраща към тях, без да е необходимо да ги повтаря.

Не се споделят твърденията в касационната жалба за допуснати съществени нарушения на административнопроизводствените правила. Съгласно разпоредбата на чл. 36, ал. 1 от ЗАНН административнонаказателно производство се образува със съставяне на акт за установяване на извършеното административно нарушение. Разпоредбата на чл. 36, ал. 1 от ЗАНН предвижда, че без приложен акт административнонаказателна преписка не се образува освен в случаите, когато производството е прекратено от съда или прокурора или прокурорът е отказал да образува наказателно производство и е препратено на наказващия орган.

В конкретния случай разпоредбата на чл. 36, ал. 2 от ЗАНН е неприложима, тъй като за нарушенията на чл. чл. 100, ал. 1, т. 2 от ЗДвП и чл. 103 от ЗАНН не е била образувана прокурорска преписка. Такава е била образувана единствено за нарушението на чл. 140 от ЗДвП, за което обаче впоследствие е издадено отделно наказателно постановление, което не е било предмет на обжалване пред районния съд, чийто съдебен акт се оспорва в настоящото касационно производство.

По тези доводи и аргументи, касационната инстанция приема, че решението на Софийския районен съд е валидно допустимо и правилно, не се установяват касационни основания по чл. 348 от НПК за отмяната му, и същото следва да бъде оставено в сила.

С оглед изхода на спора, в полза на СДВР следва да се присъди юрисконсултско възнаграждение в минимален размер 66,47 евро, на основание чл. 63д, ал. 4 от ЗАНН във вр. с чл. 37 от Закона за правната помощ във вр. с чл. 27е от Наредбата за заплащането на правната помощ.

По изложените съображения и на основание чл. 221 от АПК Административен съд София – град, III касационен състав

РЕШИ:

ОСТАВЯ В СИЛА Решение № 3201/ 20. 08. 2025 г., постановено по НАХД № 14787/ 2024 г. по описа на С. районен съд, Наказателно отделение, 17 състав.

ОСЪЖДА В. Г. Х. да заплати на СДВР направените по делото разноски за юрисконсулт в размер на 66,47 евро.

РЕШЕНИЕТО е окончателно.

Председател:

Членове:

